

ДЪДО КОЛЕДА

Като огроменъ огненъ слънчогледъ
луната се надъ кжщитѣ катери,
но толкова студено е навредъ,
че кладенецътъ скърца и трепери.

Не чувашъ ли какъ духа въвъ ржце
тополата отъ студъ, за да се стопли?
Задъ нея отъ сребристото поле
звънътъ звънци и иде конски топотъ.

То звънка Дѣдо Коледа въ нощта,
минава презъ полета и балкани,
да донесе на малкитѣ деца
въ торбата си прекрасни армагани.

А баба ни постила да заспимъ
и ни завива съ плъстената черга:
— Ха, спете, че нали ще подранимъ,
да идемъ на разсъмване на черква!

Но спи ли се въ такива часове
когато Дѣдо Коледа пристига!
Ний чакаме на прага ни да спре
и въ чакане заспиваме щастливи.

Сънуваме, че сбждва се това,
което всѣки иска да получи. —
Какво ще имамъ, отгадай сега
и съ тебъ ще го дѣля, ако налучишъ!

О, звънкай, Дѣдо Коледа, въ нощта,
минавай презъ полета и балкани
и донеси на малкитѣ деца
въ торбата си прекрасни армагани!

Богданъ Овесянинъ